

LỜI TRỐI CỦA CỐ GIÁM MỤC NGUYỄN QUANG TUYẾN: "GHCG VN đã bị Thuần Hóa"

Linh mục Andrew Nguyễn Hữu Lễ

Năm 2007 , Khi LM Nguyễn Hữu Lễ viết lại lời trối trăn của một vị GM quá cố , có rất nhiều người trong giáo hội phản đối , nào là đặt điều không đúng sự thật , nhét lời vào miệng người đã qua đời.....

Qua 13 năm đã đủ thời gian để kiểm chứng chưa?

Tất cả GM, LM nào lên tiếng cho công lý sự thật , nếu không chết thì cùng đều phải nghỉ hưu non. Mới đây ngày 17/06/2020 GP Vinh ra thông báo LM Anton Đặng Hữu Nam cha sở GX Mỹ Khánh phải " nghỉ mục vụ " , rồi rút xuống (y như truyền thông ma quỷ) , lần đầu tiên một toà GM xử dụng thuật ngữ này , " nghỉ mục vụ " là gì ? tại sao một LM còn trẻ đầy năng lực ,dấn thân vì công lý sự thật (căn tính CG) một mục tử chân chính sẵn sàng hy sinh cho đàn chiên được giao cho ông chăm sóc , để họ được sống như nhân vị mà Thiên Chúa ban cho phải " nghỉ mục vụ "? Quyền bính Thiên Chúa ban cho các ngài để chăm sóc đàn chiên của Chúa , (không phải đàn chiên của riêng các ngài ,muốn làm sao thì làm. Trích lời GM phụ tá GP Houston-Gasveston trong một buổi truyền chức tại DCCT). Dở lại lời trối của Đức cha Tuyển để nhận biết tình hình GHVN nguy ngập như thế nào ? để cảnh tỉnh các vị GM đang cầm lái con thuyền GHVN. Xin Chúa Thánh Thần đánh thức các ngài.

LỜI TRỐI CỦA CỐ GIÁM MỤC NGUYỄN QUANG TUYẾN: "GHCG VN đã bị Thuần Hóa"

LỜI TRẦN TÌNH: Vì Giám mục Nguyễn Quang Tuyển không còn sống và làm chứng cho những gì tôi sắp viết ra, nên tôi đặt những dòng chữ sau đây dưới sự chứng kiến của linh hồn cố Giám mục Giuse Maria Nguyễn Quang Tuyển. Tôi sẽ mắc tội nếu tôi viết sai sự thật hoặc là đặt vào miệng vị Giám mục quá cố những gì Ngài không có nói. Về phần tôi, với lương tâm của con người mang chức vụ Linh mục, tôi sẽ viết lại một cách trung thực những gì Giám mục Nguyễn Quang Tuyển đã nhắn gởi cho tôi như một LỜI TRỐI. Những lời nào từ miệng Đức Cha Tuyển nói ra sẽ được tôi viết bằng chữ nghiêng, bên trong dấu ngoặc kép.

Bối cảnh tình bạn

Số phận an bài đưa đẩy tôi gặp gỡ và kết thân với một người bạn Linh mục ở miền Bắc vào năm 1988 là cha Giuse Maria Nguyễn Quang Tuyển, về sau này Ngài trở thành Giám Mục của Giáo phận Bắc Ninh. Rồi cũng do số phận an bài tôi đã có dịp nói chuyện qua điện thoại với Giám mục Nguyễn Quang Tuyển, lúc đó đang trị bệnh tại Hoa Kỳ chỉ vài tháng trước khi Ngài qua đời.

Trong cuộc điện đàm đó, Ngài đã nói với tôi như là một LỜI TRỐI về tâm trạng của một Giám mục đang bị giày xéo tâm can trước tình cảnh vô cùng bi đát của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam (GHCGVN) trên ba thập niên qua. Trong hoàn cảnh như thế, Ngài đã không thể nói lên được và cũng chẳng biết thổ lộ cùng ai! Qua cách nói và lối diễn tả về thực trạng của GHCGVN tôi khó mà hình dung ra được người đang nói với tôi bên kia đầu giây là một Giám mục. Sau khi thổ lộ tâm can bằng giọng nói hùng hồn nhưng đầy

sự đau đớn, có lúc bị uất nghẹn, Giám mục Nguyễn Quang Tuyến đã nhiều lần thúc giục tôi: "Bác Lễ viết đi, bác có khả năng và điều kiện bác viết ra đi, viết ra đi. Tuyến này sẽ làm chứng cho các lời bác viết".

Từ đó về sau, lúc nào câu nói: "Bác Lễ viết đi, bác có khả năng và điều kiện bác viết ra đi, Tuyến này sẽ làm chứng cho các lời bác viết" cũng văng vẳng bên tai tôi.

Thánh lễ an táng Đức Cố Giám Mục Giuse Maria Nguyễn Quang Tuyến.

Để đọc giả có thể hiểu được mối thâm tình giữa cố Giám mục Nguyễn Quang Tuyến và tôi, từ đó dẫn đến việc Ngài trao gởi niềm ước mơ như là một LỜI TRỞI trước khi lìa đời, tôi xin trình bày mấy hàng dưới đây.

Tháng 7 năm 1988, sau 13 năm tù, tôi được thả ra khỏi trại giam Nam Hà và tôi đã lưu lại miền Bắc 2 tuần trước khi về Nam, như tôi có viết trong phần nhập đề của Bút Ký "TÔI PHẢI SỐNG". Tôi cố ý nán lại, với mục đích đi thăm một số giáo phận để tìm hiểu tại chỗ tình trạng giáo hội miền Bắc trải qua mấy chục năm dưới chế độ cộng sản, sau này khi nào có điều kiện tôi sẽ viết lại kinh nghiệm đó. Khi đến Bắc Ninh, tôi còn có ý định thăm gia đình người bạn tù Linh mục đang còn ở lại trong trại giam là cha Nguyễn Đức Hiếu tại làng Ngô Khê.

Giáo phận Bắc Ninh lúc đó rất tiêu sơ buồn thảm, với Giám mục Phaolô Phạm Đình Tụng già yếu và khoảng chừng 12 Linh mục, hầu hết đã lớn tuổi, cùng với vài ba Linh mục "chui", tức là những Linh mục được âm thầm phong chức mà không được chế độ cộng sản công nhận. Để tránh rắc rối, mọi người bên ngoài gọi các Linh mục "chui" này là "Anh", chỉ khi nào trong nhà với nhau chúng tôi mới gọi các ngài là "Cha".

Chính trong lần tới Bắc Ninh đó, tôi được gặp và kết thân với cha Nguyễn Quang Tuyến, đang là cha sở nhà thờ Chánh Toà. Cha Nguyễn Quang Tuyến rất hoạt bát, vui tươi, Ngài cùng độ tuổi với tôi và chúng tôi thân nhau dễ dàng. Chúng tôi gọi nhau là "bác", theo cách xưng hô thân mật của người Bắc, và vẫn giữ nguyên lối xưng hô đó mãi về sau này.

Có 3 việc tôi nhớ mãi về cha Tuyến. Vào những buổi tối mùa hè oi bức, cha Tuyến cùng mấy anh em Linh mục "chui" và tôi nằm bò trên sàn ván khu nhà khách, ăn bánh đa cùi dứa và chuyện trò với nhau rất thân mật. Việc thứ hai là cha Tuyến xin tôi nếu chưa vội về Nam thì ở lại giúp cho Ngài một ít kiến thức căn bản về tiếng Anh, tiếng Pháp mà Ngài không có dịp học. Điều thứ ba đặc biệt hơn là sau khi về Sài Gòn một thời gian ngắn, tôi nhận được thư cha Tuyến gởi vào, báo tin Ngài được Tòa Thánh chọn làm Giám Mục và "mời bác Lễ về Bắc Ninh dự lễ phong chức Giám mục của Tuyến sẽ tổ chức vào ngày 25 tháng Giêng 1989, lễ kính Thánh Phaolô Trở Lại, Quan Thầy của Đức Cha Già (Phaolô Phạm Đình Tụng)". Hoàn cảnh tôi lúc bấy giờ không có thể đi ra Bắc được, nên chỉ chúc mừng bằng một thư khá dài. Sau đó tôi vượt biên qua Thái Lan không bao lâu trước ngày Cha Tuyến được phong chức Giám mục.

Từ khi tôi trốn ra khỏi Việt Nam, Đức Cha Nguyễn Quang Tuyến và tôi ít có dịp liên lạc, chỉ thỉnh thoảng thư từ hỏi thăm nhau hoặc qua tin tức của những người có dịp về thăm Bắc Ninh. Mặc dù không liên lạc thường xuyên nhưng không vì thế mà tình bạn của

chúng tôi suy giảm.

Lần đầu cũng là lần cuối

Mãi cho tới đầu năm 2006, tôi qua Mỹ để chuẩn bị cho Lễ Ra Mắt PHONG TRÀO QUỐC DÂN ĐÒI TRẢ TÊN SÀI GÒN, tôi được chị Kiều Mỹ Duyên cho hay có Đức Cha Nguyễn Quang Tuyến, Giám mục Bắc Ninh hiện đang trị bệnh tại Mỹ. Tôi nhờ chị liên lạc tìm giùm số điện thoại. Hôm sau chị trao cho tôi số phone của Đức Cha Tuyến đang ở Portland, tiểu bang Oregon, tôi gọi và đã gặp Ngài. Tôi rất vui mừng. Lần đó chúng tôi nói chuyện trên một tiếng rưỡi đồng hồ.

Mặc dù nội dung câu chuyện hơi khác thường, mang tính cách một sự trở trăn nhưng tôi không ngờ lần đầu nói chuyện với người bạn sau 18 năm xa cách cũng là lần cuối! Tôi coi đây là sự an bài huyền nhiệm để Giám mục Nguyễn Quang Tuyến có dịp gửi lại LỜI TRỞI cho tôi. Trong cuộc nói chuyện đó, Ngài luôn miệng thúc giục tôi: "Bác Lẽ viết đi, bác có khả năng và điều kiện bác viết ra đi. Tuyến này sẽ làm chứng những lời bác viết." Tôi hứa là sẽ viết ra những gì Ngài muốn nhờ tôi nói lên. Tuy nhiên, tôi chưa kịp thực hiện thì Chúa đã gọi Giám mục Nguyễn Quang Tuyến về Nhà Cha vào ngày 24 tháng 9 năm 2006. Khi được báo tin buồn, tôi không cầm được nước mắt.

Thánh lễ an táng Đức Cố Giám Mục Giuse Maria Nguyễn Quang Tuyến.

Sự thôi thúc không nguôi

Sau khi Đức Cha Tuyến qua đời, dường như trong tôi có sự thúc giục mãnh liệt phải lo thực hiện điều tôi đã hứa với Ngài. Tôi cảm tưởng như Đức Cha Tuyến đã "chết không nhắm mắt", như cách nói thông thường của người bình dân khi nói về người chết mà còn có gì ẩn uất trong lòng. Thực ra, không phải là tôi không muốn thực hiện LỜI TRỞI đó, nhưng tôi chờ một thời điểm thích hợp nhất để viết ra những lời tâm tư nhắn gửi của Ngài. Tôi có chia sẻ và bàn ý định này với vài người bạn thân.

Qua những sự việc xảy ra một cách đau buồn làm rối loạn nội tình của GHCGVN trong nước cũng như ở hải ngoại một vài tuần lễ vừa qua, nhất là từ sau phiên tòa "Bịt Miệng" xử tù Linh mục Nguyễn Văn Lý tại Huế vào ngày 30-3-2007. Tôi nghĩ đã đúng lúc tôi công bố LỜI TRỞI của Cố Giám mục Nguyễn Quang Tuyến để rộng đường dư luận.

Lúc này, trên diễn đàn điện tử luôn thấy có những tin tức của một số người lên tiếng đặt vấn đề hoặc trách móc, phê bình, lên án Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, và một vài chức sắc cao cấp trong GHCGVN về thái độ, lời nói hay cách hành xử sai trái của họ trước hoàn cảnh hiện nay của đất nước, trong đó có những lời phê phán gắt gao, nặng nề.

Tôi có cảm tưởng hiện nay một cuốn phim hài nhiều tập về GHCGVN đang được trình chiếu. Mỗi ngày một tình tiết mới xuất hiện và các khán giả mến mộ đang nóng lòng đón xem những hồi tiếp theo. Trong lúc tôi đang viết mấy dòng chữ này, có email cho biết bên Mỹ một số giáo dân đang lo "đánh vật" với sự kiện Giám mục Nguyễn Văn Hòa, Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam và vài Giám mục khác đang có mặt tại California, sẽ có tiệc mừng và... quỳn tiền tại các nhà hàng khác nhau trong dịp Tháng Tư Đen, thời điểm mà các Cộng Đồng người Việt tỵ nạn Cộng Sản trên toàn thế giới ngậm ngùi tưởng niệm ngày Quốc Hận. Thật ra, việc những chức sắc trong Hội Đồng Giám Mục Việt Nam,

diễn hình là Giám mục Nguyễn Văn Sang, ra hải ngoại xin tiền về để "xây dựng Giáo Hội quê nhà" đã trở nên quá thông thường và không còn là đề tài thời sự nữa. Tuy nhiên trong lần này, vị Giám mục Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam và một vài Giám mục nữa đồng loạt qua Mỹ và tổ chức "Tiệc Mừng" trong thời điểm Quốc Hận 30 tháng Tư, đã khiến cho nhiều người nhìn nhau lắc đầu và hỏi: "Thế này là thế nào?"

Nội dung Lời Trối

Trở lại cuộc điện đàm hôm đó, khi bắt đầu câu chuyện tôi hỏi thăm Đức cha Tuyến về bệnh tình, và Ngài cho biết bị chứng ung thư khó lòng cứu chữa, tôi nói sẽ cầu nguyện cách riêng cho Ngài.

Tiếp theo tôi hỏi về tình trạng Giáo Hội tại quê nhà. Tới đây, tôi cảm thấy Đức Cha Tuyến linh hoạt hẳn lên và đã gần như độc thoại bằng giọng nói hùng hồn nhưng chứa đầy đau thương uẩn khúc, để cố diễn tả những gì đã chất chứa trong lòng từ lâu. Ngài dùng cách nói "bọn ma quỷ" khi đề cập đến chế độ cộng sản. Ngài nói "bọn ma quỷ" đã làm hết mọi cách để cấy người của đảng vào các cấp của Giáo Hội, không phải chỉ trong hàng ngũ Giám mục và Linh mục, mà ngay cả trong các Hội Đồng Giáo Xứ. Vì thế, trong cương vị Giám mục, Ngài chú tâm rất nhiều trong việc xây dựng cơ cấu Hội Đồng Giáo Xứ tại các xứ, các họ, không để cho "bọn ma quỷ" cài người của chúng vào.

Sau đây là 5 câu nói mà tôi còn nhớ nguyên văn từ miệng Giám Mục Nguyễn Quang Tuyến hôm đó, theo thứ tự thời gian của cuộc điện đàm.

1. "Đau đớn và nhục nhã lắm bác Lễ ơi! Những người nào được bọn ma quỷ cho chịu chức Linh mục đều phải ký một tờ giấy cam đoan làm việc cho họ"

2. "Việc bọn ma quỷ cho phép phong chức hơn 50 linh mục tại Hà Nội vừa qua là một trò hề. Chúng nó lợi dụng đạo Công giáo để đánh bóng cho chế độ. Càng có nhiều Linh mục trẻ thì Giáo hội càng chết bác Lễ ơi. Tôi rất cẩn thận và hạn chế phong chức Linh mục trong Giáo phận của tôi."

3. "Tôi làm gì có tiếng nói trong Hội Đồng Giám Mục. Họp hành chỉ là hình thức thôi. Mà thực ra Hội Đồng Giám Mục cũng chả có tiếng nói gì. Bọn Huỳnh Công Minh điều khiển tất cả"

Trái qua phải: Huỳnh Công Minh, Trương Bá Cần, Phan Khắc Từ, Vương Đình Bích

4. "Giáo hội Công Giáo Việt Nam hiện nay đã bị THUẦN HÓA cả rồi bác Lễ ơi. Từ Hồng Y, Giám mục, Linh mục Tu sĩ đến giáo dân đều đã bị THUẦN HÓA cả rồi. Bác có hiểu nghĩa của THUẦN HÓA không? THUẦN HÓA cũng giống như người ta huấn luyện những con sư tử dạy chúng làm trò nhào lộn nhảy múa cho chủ lấy tiền ấy mà! Đau đớn và nhục nhã lắm bác Lễ ơi."

5. "Bác Lễ viết đi, bác có khả năng và điều kiện bác viết ra đi. Tuyến này sẽ làm chứng cho những lời bác viết." (NPH tô đậm và tô màu)

Tôi cảm thấy nhẹ người sau khi đã thực hiện xong lời hứa với cố Giám mục Nguyễn

Quang Tuyến. Người đời thường nói, LỜI TRỐI là những lời nói chân thành nhất của con người khi biết mình sắp phải từ giã cuộc đời. Giám mục Nguyễn Quang Tuyến đã để lại LỜI TRỐI mà tôi vừa làm nhiệm vụ chuyển đạt đến tất cả mọi người. Mặc dù những gì Ngài nhắn gửi lại có thể gây kinh ngạc cho một số người, nhưng tôi biết đó là những lời trung thực nhất khi nói về Giáo Hội Công Giáo Việt Nam trong suốt 17 năm Ngài làm Giám mục.

Lời Cầu Nguyện

Bác Tuyến quý mến, giờ đây Bác có thể nhắm mắt yên nghỉ trong giấc ngủ ngàn thu, vì LỜI TRỐI của Bác gửi gắm lại cho tôi đã được thực hiện. Tôi tin chắc là Bác đang ở Thiên Đàng với Đấng đã sanh dựng ra Bác và ban cho Bác Thánh Chức Giám Mục để phục vụ Dân Chúa. Khi còn sống Bác đã ở trong hoàn cảnh nghiệt ngã không có thể chu toàn ước nguyện của một Giám Mục chân chính, muốn được thấy một Giáo Hội Công Giáo tinh tuyền, thánh thiện, xứng với vai trò Chứng Nhân Cho Sự Thật. Ngược lại, Bác đã phải uất hận gửi lại LỜI TRỐI trước khi từ giã cõi đời qua câu nói "Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đã bị THUẦN HÓA". Trên Thiên Đàng, xin Bác hãy cầu bầu cho Dân Tộc và Giáo hội Công giáo Việt Nam sớm thoát khỏi nanh vuốt của "bọn ma quỷ" là những kẻ đã thành công trong việc "THUẦN HÓA" Giáo Hội.

Kết luận: Hai chữ "THUẦN HÓA" của cố Giám mục Nguyễn Quang Tuyến đã diễn tả một cách quá đau thương về hoàn cảnh GHCGVN dưới chế độ vô thần cộng sản. Khi nói GHCGVN đã bị "THUẦN HÓA" tôi hiểu ý của Ngài và xin nói rõ ý đó ra đây và dùng làm phần kết luận của bài viết này:

Xin đồng bào Công giáo nên ý thức về hiệu quả trong việc viết bài phê bình, chỉ trích, kết án các Hồng Y, Giám mục, Linh mục Việt Nam, gọi họ là những kẻ hèn nhát, cam nín và trốn trách nhiệm. Đó là việc làm uống công vô ích. Hãy hiểu rằng, "bọn ma quỷ" đã "THUẦN HÓA" họ cả rồi, họ cũng chỉ là những nạn nhân mà thôi.

Ngược lại, xin hãy dành thời giờ và công sức cùng nhau quyết tâm triệt hạ "bọn ma quỷ" Việt gian cộng sản, là những kẻ đã dùng thủ đoạn đầy tinh vi quỷ quyết để "THUẦN HÓA" Giáo Hội Công Giáo Việt Nam. Và chúng đã thành công. Chỉ có tội đồ Hồ Chí Minh và tập đoàn lãnh đạo của chế độ Việt gian cộng sản do Hồ Chí Minh dựng lên mới là những kẻ phải bị kết án.

Thật vậy, mọi người phải hiểu rằng, không có gì làm cho "bọn ma quỷ" Việt gian cộng sản vui mừng và sung sướng hơn là được thấy càng lúc càng có nhiều giáo dân tỏ ra nhiệt tâm hăng hái trong việc phê bình, chỉ trích, kết án các Hồng Y, Giám mục, Linh mục... mà quên đi thủ đoạn tinh vi quỷ quyết của "bọn ma quỷ". Thật ra chính "bọn ma quỷ" Việt gian cộng sản là những chủ nhân rành nghề của gánh xiếc. Những chủ nhân này đã khéo léo "THUẦN HÓA" đàn sư tử, dạy chúng làm trò nhào lộn nhảy múa trên sân khấu để thu tiền, như cố Giám mục Nguyễn Quang Tuyến đã dùng hình ảnh đó để diễn tả về hiện tình GHCGVN, trong nỗi uất nghẹn, trước khi từ giã cõi đời.

Tại Thành Phố Auckland, New Zealand

Tháng Tư Đen 2007

Linh mục Andrew NGUYỄN HỮU LỄ

Sau khi đọc bài viết trên đây, tôi có câu hỏi dành cho giáo dân: Giáo dân có bị thuần hóa chưa? Tôi nghĩ hầu hết giáo dân đã bị thuần hóa, vì những bài tôi trình bày sự thật, có một Thiên Chúa đã sáng tạo vũ trụ và muôn loài vạn vật từ hư vô, Ngài đã nói: “Không có Ta thì không có gì cả.”; hoặc những bài tôi trình bày sự sai lầm của tà thuyết cộng sản vô thần, luân hồi, chân không diệu hữu, vô thường, sắc sắc không không; niềm tin sai lạc cho rằng mọi sự tự nhiên mà có; hoặc tin loài người từ khi v.v..

Nhưng hầu hết giáo dân không dám chuyển tiếp. Không dám chuyển tiếp là tiếp tay với ma quỷ, giúp cho sự giả dối đã tràn lan, càng thêm tràn lan. Bởi, làm sao anh chị em lạc lối của chúng ta biết sự thật, khi sự thật bị bùng bít? Làm sao anh chị em lạc lối của chúng biết được sự thật, khi không có ai dám nói sự thật cho họ biết?

Chúa Giêsu đã nói sự thật và bị án tử trên thập tự giá. Môn đệ của Chúa Giêsu vì nói sự thật mà bị trăm đấng, ngàn cay; ví dụ như Lm Đặng Hữu Nam trong lá thư trên đây, và tại VN, trên trăm ngàn môn đệ của Chúa Giêsu đã bị án tử, vì nói sự thật: Đạo Chúa là Đạo từ Trời; chỉ có Đạo từ Trời mới có thể dẫn nhân loại về trời hưởng hạnh phúc vĩnh cửu....

Trần gian và cuộc đời của mỗi chúng ta sẽ qua đi. Mọi sự vật ở trần gian phải để lại, vì chúng không có giá trị gì ở cõi sẽ đến. Không có gì ở trần gian tạm bợ, thoả mãn được khát vọng của linh hồn bất tử. Chỉ có Thiên Chúa, Đấng Hằng Hữu mới có thể thoả mãn được khát vọng linh hồn; vì thế đi tìm hạnh phúc ngoài Thiên Chúa là lạc lối. Hàng tỷ người đã vào hỏa ngục và đến lúc đó họ nhận biết là họ đã lạc lối thì đã trễ.

Những người diễm phúc là những người tôn thờ Đấng đã nói: “Ta hằng hữu”; “Không có Ta thì không có gì cả”; “Ta là Đường, là Chân lý, là Sự sống”; “Ta là Ánh sáng thế gian”; “Ai tin Ta thì được sống đời đời”; “Trời đất này qua đi, nhưng lời Ta sẽ không qua đâu, cho đến khi mọi sự ứng nghiệm”....

Thánh nữ Teresa Avila: “Mọi sự đều qua đi, chỉ có Chúa là không thay đổi, một mình Chúa là đủ mọi sự cho ta.”

THIÊN CHÚA là Đấng vô cùng công minh, Ngài không để cho những kẻ gian ác lộng hành mãi, và để cho người hiền lành chịu đau khổ mãi. Lúc nào, ngày, giờ nào Ngài hành động, đó là quyền của Ngài. Nhưng chắc chắn Ngày Công Lý sẽ đến. Không ai có thể chạy trốn được cái chết; thì cũng như không ai chạy trốn được Ngày Công Lý.

VôDanhKhach

--

“Hãy nhớ mình là bụi tro, sẽ trở về với tro bụi.”

“Remember you are dust, will return to dust.”